

Ejhle, Hospodin přijde. V Hranicích, kde jsem kdysi kaplanoval, se jen těžko obnovovala starodávná rorátní tradice. V čele těchto snah stanula naše slečna katechetka. Oslovila veliké množství dětí i jejich rodin a pozvala je na ranní bohoslužbu. Její úsilí však nebylo korunováno velkým úspěchem: Zatímco jsem spokojeně seděl ve vyhřáté zpovědnici, ozval se zvonek ohlašující začátek bohoslužby. Z prostoru pod kůrem vyšla povedená skupinka prvňáčků napěchovaných v zimních bundičkách pod vedením vysoké, vyčnívající katechetky. Za zpěvu rorátního introitu „Ejhle, Hospodin přijde!“ se tento vláček šinul k oltáři. V malých ručkách měli lampičky a na hlavách kulichy s bambulí. Tady něco nehraje, blesklo mi hlavou. Vždyť jich je sedm! Už jim chybí k dokonalé disneyovské pohádce jenom motýčky, lopatky a krumpáčky. Hubená Sněhurka s doprovodem přicházela, krok sun krok, kostelní uličkou vstříc oltáři (nebo chaloupce?); v dubových lavicích jí k tomu pomalu, pomalounku, unyle bručelo několik starých žen a mužů „Ejhle, Hospodin přijde“. Jenže nožičky našich trpaslíků byly rychlé, k oltáři dospěly svižněji, než se čekalo. Co teď? Zcepenět na stupních oltáře by nebylo pěkné. Proto se Sněhurka, jako zkušený výpravčí, otočila vlevo v bok a souprava malých vagonků se vydala na trať po neviditelných kolejničkách znovu. A protože nešlo o žádný osobák, ale spěšný vlak, zvládly svou okružní jízdu nakonec celkem třikrát. Teprve poté složily svůj třípytivý náklad na stupních oltáře a odjely na vedlejší, kusou kolej, do lavic. Po tomto malém ranním dobrodružství vyrazil ze sakristie pan děkan, políbil oltář a pak už všechno klapalo podle obvyklého pořádku či jízdního řádu. Tehdy jsem se nejenom chechtal, ale na pozadí tohoto aktu pochopil, kterak vstupní průvod nemá vypadat. Není procházkou, ale cestou k oltáři, cestou vstříc Kristu přicházejícímu.

EJHLE, HOSPODIN PŘIJDE

Mnoho českých a moravských katolíků si nedokáže představit advent bez antifony Ejhle, Hospodin přijde. Tento introit je určen opravdu jen pro bohoslužbu adventní, nikoli pro jiné příležitosti. Ve všech farnostech, kde jsem sloužil, za mnou přicházeli varhaníci o slavnosti Neposkrvněného početí Panny Marie či památce svaté panny a mučednice Lucie s otázkou, kdy mají zahrát Ejhle, Hospodin přijde. Vůbec se jim nedivím, protože tento hit patří mezi opravdu hodnotná díla.

Píseň nesporně vděčí za svou působivost i téměř barokní dramatickosti: Po každé repetici zpívají věřící o tóninu výše. I kdybychom nekonali vstupní průvod ani nerozuměli samotným slovům, máme přímo dojem, jako by se k nám něco nezadržitelně řítilo, a to z velké dálky. Připomíná mi to čekání na železničním nástupišti: Dokud je vlak ještě daleko, hučí temně. Až se přiblíží, přeskočí do tenoru, a když zastavuje v stanici, přidají se ještě vysoké, ostré a naléhavé zvuky brzd. Vlak je tu, nasedat! Poselství tohoto trojitého zpěvu se ještě umocňuje při rorátech, když s našimi milými dětmi kráčíme od šeré prostory pod kruchtou vstříc jasu na oltáři. Inu, jeden pouhý jednoduchý symbol vydá za tisíc slov.

Poté zaznívají žalmové verše Rosu dejte, nebesa, shůry a oblakové, dštěte spravedlivého; na rozdíl od Ejhle mají nápěv chorální, což vytváří neobyčejné, kontrastní napětí.

„Oblakové, dštěte spravedlivého!“ Člověk namočený do tohoto nevypočitatelného, živelného a křivdícího světa úpí po Boží spravedlnosti. Pěkně nad tím přemítá strážmistr z jedné slavné Čapkovy povídky.

"Ve spravedlnosti je hořkost. Každý trest je příliš mnoho a příliš málo. Já jsem jen četník, pane, ale tohle vám povím podle své zkušenosti: Je-li nějaký vševědoucí a všemohoucí Bůh, to já nevím; a kdyby byl, tak nám to není nic platno; ale já vám řeknu, musí být Někdo nejvyšší spravedlivý. To zas jo, pane. My můžeme jenom trestat; ale musí být někdo, kdo by odpouštěl. Já vám řeknu, ta pravá a nejvyšší spravedlnost je něco tak divného jako láska." (citováno volně Zločin na poště, in Povídky z jedné kapsy, Levné knihy, Praha 2000, str. 242.244.)

EJHLE, HOSPODIN PŘIJDE

Dospíváme k významnému objevu: Spravedlnost a milosrdenství patří k sobě. A svatí to pochopili. Spravedlivý Jan Křtitel sezahříšné pohany milosrdně přimlouvá, proto se jeho jménou vádělo až do poslední liturgické reformy v Confiteor: „Vyznávám se všemohoucímu Bohu, blahoslavené Panně Marii, blahoslavenému Janu Křtitelovi, všem svatým i vám, bratři...”

Zesnulý papež František a řada jeho předchůdců zdůrazňovala milosrdenství. Možná vyznívají podobná slova všelijakým drsnákům slabošsky, ba směšně. Vždyť na hrubý pytel platí toliko hrubá záplata. Tito lidé však nikdy nezakusili potěšení z odpuštění. Odpustit je totéž jako darovat život.

Dle islámského práva šaría může poškozený odsouzenému odpustit a od trestu upustit. Mnozí muslimové to opravdu dělají, i v případě trestů hrdelních. Když se jich ptají po důvodech, odpovídají: „Kvůli uspokojení, které může zakoušet jenom ten, kdo odpustí.“ Kdo jiný by v tomto umění měl vynikat více než křesťané, vyznavači Dobrého Pastýře?

o. Pavel

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

NÁVŠTĚVA APOŠTOLSKÉHO NUNCIA

„Je nádhera, je krása být tady s vámi!“

Tímto radostným zvoláním zahájil apoštolský nuncius Jude Thaddeus Okolo pontifikální mši, kterou celebroidal na Misijní neděli při příležitosti 210. výročí posvěcení našeho farního kostela.

A pokračoval dále plynulou češtinou: „*Já nevím proč, nevím, ale vy víte. Když vy jste dobrý, já cítím se taky dobrý, to je pravda. Když přišli ministranti, oni byli jako anděl strážný, já říkám: Ó to je krásné, jste dobrý, je dar Boží!*“ Každého z nás si hned získal svou srdečností, upřímností a laskavým úsměvem.

Otec Tadeáš přijal pozvání přijet do Slušovic na dvoudenní návštěvu, kterou v sobotu večer zahájil besedou v Sokolovně, kde nám osobně přiblížil svoji práci a poslání nuncia a sdílel s farníky svou životní a duchovní cestu.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

V neděli pak při slavení mše svaté v homilii, která byla na téma misíí, znovu připomněl slova papeže Františka z exhortace *Radost evangelia*, že každý křesťan je na základě svého křtu poslán, aby s laskavostí a s radostí sděloval radostnou zvěst a spásu, hledal Boha a také sám ho poznal. Dále pokračoval, že máme povinnost sdělovat ostatním něco dobrého o Bohu, šířit dobrou zprávu, vydávat svědectví, že nás Bůh zve k hluboké zkušenosti s ním.

Po mši svaté před kostelem si otec Tadeáš povídal s farníky a poutníky, nakoupil u dětí na misijním jarmarku a ochutnal dobroty, které připravili farníci. Svou návštěvu ukončil společným obědem s kněžími z děkanátu.

Toto společné setkání zanechalo v každém z nás nejen příjemný pocit z krásně prožitého víkendu, ale hlavně povzbuzení a ujištění, že kvůli misím nemusíme odjet daleko do cizí země, ale jak řekl otec Tadeáš: „*Láska totiž začíná přímo u nás doma!*“ Opravdové misie začínají rozhodnutím v našem srdci a pokračují směrem k srdcím našich bližních v rodinách, ve farnostech, ve městech a obcích, v práci, ve školách...

Jarmila Elšíková

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

ROZKVELTÉ PAMÁTKY OLMOUC

Po úspěchu z předchozích let i letos vyrazil Farní klub seniorů ve čtvrtek 2. 10. 2025 na pouť do Olomouce na další ročník akce Rozkvetlé památky, která se zde koná vždy jako součást výstavy Flora Olomouc. Nejprve poutníci navštívili Kapucínský kostel Zvěstování Páně (dříve Zvěstování Panny Marie), který byl vysvěcen 18. dubna 1661. Ač se na svůj význam jedná o relativně střídmou jednolodní stavbu, svým výrazným trojúhelníkovým štítem představuje dominantu olomouckého Dolního náměstí. Kostel přiléhá areálu Kapucínského kláštera. Zde proběhla mše a v rámci prohlídky se poutníci seznámili i s prostory Kapucínů, které nejsou běžně přístupné, i jejich programy pro širokou veřejnost.

Poté následovala krátká procházka městem, jejímž cílem byl kostel sv. Mořice. Je jednou z nejvzácnějších staveb pozdní gotiky na Moravě. Halové trojlodí je zaklenuté křížovou klenbou z pol. 14. st. V exteriéru kostela je umístěna kopie pozdně gotického sousoší z pol. 15. st. Kristus na hoře Olivetské, jehož originál se nachází v Arcidiecézním muzeu v Olomouci.

Čas se překlopil do brzkého odpoledne a na řadu přišla další památka, tentokrát nikoliv z hlubin středověku, ale počátku 20. století. Vila Primavese. Unikátní památka vídeňské secese postavená pro bankéřskou rodinu Primavesi. Vila byla po restituci zrekonstruována do původní podoby. Nachází se v historickém jádru města a zahrada nabízí nádherné výhledy na olomoucké věže i originální zahradní architekturu a je skvělým místem ke ztišení a rozjímání.

Poté následovalo setkání s o. Lukášem, který všechny seznámil s místem svého současného působení a provedl prostory semináře. Na samotný závěr olomoucké pouti přišlo na řadu posezení v kavárně Öde u sestřiček františkánek Marie Immaculaty. Nastal čas na dobrou kávu nebo čaj i na nějakou tu sladkou specialitu.

A pak už byla jen cesta na autobusové nádraží a cílem Slušovice. A že Olomouc nabízí nesčetné množství památek a kouzelných zákoutí, nechme si o nich prozatím zdát, abychom se mohli těšit, kam cesta poutníků zavede příště.

František Odstrčil

FOTOVZPOMÍNKY FARNOSTI

Rozkvetlé památky Olomouc

Pouť Medjugorje

FOTOVZPOMÍNKY FARNOSTI

Farní klubík Jurášek

Setkání dětských schol

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

POUŤ MEDJUGORJE

O podzimních prázdninách se více než stovka farníků i přespolních vydala dvěma autobusy do Bosny a Hercegoviny, na známé mariánské místo Medjugorje. Někteří jeli poprvé, jiní třeba už podesáté – napříč generacemi jsme se společně vydali načerpat síly a duchovně růst.

Celou cestu nás provázal otec Pavel a na část pobytu za námi dorazil i otec Lukáš se svým spolubratrem Vladimírem. První zastávkou byly chorvatské „Lurdy“ – Veprič. Přibližně před sto lety zde byla ve skalním výklenku umístěna socha Panny Marie a od té doby se tato přírodní kaple stala vyhledávaným poutním místem. V Medjugorji nás čekala dobře známá místa, přesto výstup na Podbrdo – kopec, kde se Panna Maria poprvé zjevila v roce 1981 – překvapil i zkušené poutníky. Po dešti byly ostré kameny a načervenalé bahno opravdovou výzvou. Navštívili jsme také komunitu Cenacolo pro muže, pak i pro ženy, kde se lidé léčí ze závislostí. Jejich svědectví nás hluboce oslovila. Každé dopoledne jsme slavili českou mši svatou a každý, kdo chtěl, se v podvečer zapojil do společného programu u kostela. Byl čas na zpověď, ztišení, modlitbu růžence i odpočinek. Jeden den patřil výletu do Mostaru, města zapsaného na seznam UNESCO. Na všechny zde dýchlá orientální atmosféra, která městu dodává jedinečné kouzlo. Poslední den nás čekal nejtěžší výstup – na Križevac, kopec nad městem korunovaný mohutným křížem. Společně jsme se modlili křížovou cestu a každý v tichu odevzdával úmysly, se kterými přijel. Bylo krásné slyšet děti, jak říkají, že by u Panny Marie nejraději zůstaly.

Ona si každého z nás zve. Zve nás, abychom se k Ní utíkali, aby nás Ona schovala pod svůj plášť a abychom s Ní kráčeli za Ježíšem.

Marie Ulrichová

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

FARNÍ PINGPONGOVÝ TURNAJ

V sobotu 8. 11. 2025 se konal v místní sportovní hale již 4. ročník Farního ping-pongového turnaje. Zúčastnilo se jej 31 mužů, 6 žen a 5 dětí. Letos se hrálo opět na šesti stolech. Mezi muži opět potvrdil svou nadvládu Martin Váňa, který dosud za celou historii turnaje nenašel svého přemohitele. V repríze finále 1. ročníku zdolal školníka Staníka Škabrahu. Z bronzu se radoval Marek Matušů, jenž v utkání o 3. místo přehrál Jarka Kratinu. V ženské kategorii zvítězila Eliška Jakubová a dětskou kategorii ovládl Tomáš Výmola. Vítězům gratulujeme a všem děkujeme za účast! Příští rok opět na viděnou!

David Křížka

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

SOUSTŘEDĚNÍ SCHOLY CANTIAMO NA SVATÉM HOSTÝNĚ

Třetí listopadový víkend zněl Hostýn zpěvem naší scholy, protože se tu konalo již tradiční soustředění, kdy máme možnost tvořit. Společný čas jsme letos využili k nácvičce písní na vánoční koncerty. Milým zpestřením programu pro nás byla přítomnost otce Bohumila Kundla, který na Hostýně působí teprve krátce, ale rád si na nás udělal čas a odsloužil pro nás mši svatou.

Jako společenství máme tuto akci moc rádi, protože pro nás znamená vybočení z obvyklého shonu, v němž většinou zkoušíme. Nejenže se posuneme v rámci služby, kterou děláme pro ostatní, ale také zapracujeme na vlastních schopnostech a vzájemných vztazích. I letošní soustředění pro nás bylo hezkým povzbuzením do další práce.

Děkujeme vám za přízeň, kterou nám dáváte najevo. Rádi zpíváme pro Pána Boha, ale také pro vás.

Požehnaný advent a Vánoce vám všem přeje Cantiamo.

FARNÍ KLUBÍK JURÁŠEK

Po prázdninách se naplno rozjel náš klubík. Sice nám odešla kupa dětí do školky, ale ve čtvrtek dopoledne se dál poctivě scházíme, hrajeme si a teď třeba naposled jsme tvořili vánoční přáníčka. Je to sice komornější, občas mají maminky převahu, ale i tak je to moc fajn strávené dopoledne.

Abychom nepřišli o školáčky, kteří už nemůžou chodit dopoledne, vznikl i tzv. MAXI Jurášek, kdy se scházíme zhruba každé dva týdny odpoledne. Se staršími dětmi už se dá lépe povídat, tvořit, udržet větší pozornost. Měli jsme téma například o stvoření světa nebo svatém Martinovi a věřím, že si z toho děti i něco odnesly.

Na prosinec máme velké plány - domluvili jsme návštěvu v Domově pro osoby se zdravotním postižením na Dubíčku na Hrobicích, kde chceme zazpívat pár vánočních koled a obdarovat obyvatele drobným dárečkem. Doufáme, že se akce povede k oboustranné spokojenosti a že spolu prožijeme krásný adventní čas.

Poslední schůzka v letošním roce bude spojená s vánočními zvyky a tradicemi a pak už se budeme těšit na Štědrý den a rozzářená dětská očička u stromečku.

Za maminky Pavlína Trunkátová

POZVÁNKA

a Dětská schola

Vás srdečně zvou na

VÁNOČNÍ KONCERT

23.12. 18:00

KOSTEL SLUŠOVICE

vstupné dobrovolné

KALENDÁŘ FARNOSTI

ADVENT

- 30. 11. NE 17:00 Rozsvícení světelného Betléma na farní zahradě
- 3. 12. ST 8:00 Adorační den naší farnosti a den modliteb za bohoslovce
- 5.-6. 12. PÁ-SO Mikulášská víkendovka Po stopách sv. Mikuláše
- 19. 12. PÁ Adventní večer smíření (zpovídá více kněží, příležitost k předvánoční sv. zpovědi)
- 20. 12. SO 10:30 - 11:30 Předvánoční zpovídání
- 23. 12. ÚT 18:00 Koncert scholy Cantiamo + dětská schola

VÁNOCE

- 24. 12. ST 15:00 Setkání dětí u Jesliček (program pro děti v kostele)
22:00 Vigilie Narození Páně (půlnoční)
- 25. 12. ČT Slavnost Narození Páně: mše sv. 7:30 a 9:00
- 26. 12. PÁ Svátek sv. Štěpána: mše sv. 7:30 a 9:00
- 27. 12. SO 17:00 Svátek sv. Jana, mše sv. s žehnáním vína, pak posezení u vína na faře
- 28. 12. NE Svátek sv. Rodiny: mše sv. 7:30 a 9:00 s obnovou manželských slibů
- 31.12. ST 16:30 Děkovná mše sv.

NOVÝ ROK

- 1.1. ČT Slavnost Matky Boží Panny Marie
mše sv. 7:30 a 9:00
- 10. 1. SO 8:30 Požehnání tříkrálovým koledníkům a Tříkrálová sbírka
- 10. 1. SO Farní ples (Nová sokolovna Slušovice)
- 11. 1. NE Svátek Křtu Páně mše sv. 7:30 a 9:00 (konec vánoční doby)
- 24. 1. SO Pouť mužů
- 18. 2. ST Popeleční středa

Změna vyhrazena!